

VERANTWOORDING GRONDBEGINSELENFONDS.

S.v.P. te H. F 1,-, Totaal F 18. Blijft een te kort van F 182.

PIC-Lezers!

Julie bijdragen blijven ver beneden onze verwachtingen. Ieder moet toch voelen, dat het zoo niet gaat. Laat ieder, die de uitgave van de "Grondbeginselen" voor nuttig houdt, ook al is hij het er ook niet geheel mee eens, ons zijn bijdrage zenden.

DRUKFOUTEN in de "Grondbeginselen".

blz. 8, regel 11 en 12 staat: R. Hilferding in "Het Geldkapitaal", ~~XXX~~ Te veranderen in: R. Hilferding in "Die Aufgaben der Sozialdemokratie in der Republik", blz. 6. Referaat op het partijcongres in Kiel, Mei 1927.

blz. 18, regel 2 staat: de arbeider en z'n product.
Dit moet zijn: de arbeider en de verbruiker van z'n product.

blz. 26, regel 5 staat: in de afzonderlijke prijzen.
Dit moet zijn: in de afzonderlijke bedrijven.

GRUNDPRINZIPIEN
KOMMUNISTISCHER PRODUKTION
UND VERTEILUNG.

Kollektivarbeit
der
GRUPPE
INTERNATIONALER KOMMUNISTEN
Holland
1930.

Herausgegeben: Allgemeine Arbeiter-Union Deutschlands.

De Duitschlezende kameraden, die de "Grondbeginselen" liever niet druppelsgewijze consumeren, kunnen bij ons de uitstekend verzorgde Duitse uitgave betrekken. Ingezaaid, per post, F 1, Gebonden per post F 1,80.

Toezending alleen na ontvangst van postwissel of Girostorting. Bestellen bij de administratie.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
AM'DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Mei 1930 No. 1
Derde jaargang No. 8

WERKLOOSHEID IN ENGELAND

De N.R.C. schrijft hierover:

"Wij hebben sedert geruimen tijd de wekelijksche officiële opgaaf betreffende den omvang der werkloosheid hier niet meer vermeld, omdat zij slechts geringe schommelingen in vergelijking met voorafgaande weken vertoonde. Ditmaal maken wij echter een uitzondering, omdat in de Engelsche bladen een vergelijking met den toestand van één jaar geleden wordt gemaakt.

Op 5 Mei j.l. waren er 1.712.000 steuntrekkende werklozen en dit getal was 579.295 MEER dan een jaar geleden. Terwijl het getal werklozen vroeger lang om en bij het millioen is gebleven begint het dus nu bedenkelijke neiging te vertoonen om langzaam in de richting van de 2 millioen te stijgen en dit nog wel in het gunstige seizoen. "

DENEMARKEN: GROEP INTERNATIONALE KOMMUNISTEN.
van

Uit Kopenhagen ontvingen wij onze Deensche kameraden het eerste nummer van hun tijdschrift "Mod Stromen" (Tegen de stroom) waaruit wij volgende Beginselverklaring en Manifest overnemen.

BEGINSELVERKLARING.

GROEP INTERNATIONALE KOMMUNISTEN (Denemarken)

De verscherping van de klassentegenstellingen, als een gevolg van de economische ineenstorting, stelt het proletariaat voortdurend weer voor de kwestie: omverwerping van de kapitalistische samenleving of verder wegzinken in een steeds toenemende ellende. De arbeidersklasse kan zich bevrijden, wanneer hij zelfbewust en tot handelen bereid is, maar dit houdt in het overwinnen van kleinburgerlijke illusies en voorstellingen. Steeds schrikken de arbeiders op het beslissende oogenblik terug voor de strijd, steeds buigen zij zich voor de invloed der vakverenigingen en politieke partijen. Wel komt de arbeidersklasse in opstand tegen deze organisaties, maar toch stelt zij ze nog voor een taak, n.l. om binnen het raam van de kapitalistische samenleving de omstandigheden van de arbeidersklasse te verbeteren. En keer op keer bewijzen deze organisaties hun onvermogen en laten zij de arbeiders in de steek.

Vele arbeiders zijn ontevreden met deze organisaties, zien in dat zij onbruikbaar zijn geworden als wapen in de strijd tegen het kapitaal. De arbeiders beseffen, dat de strijdmiddelen veranderd moeten worden, maar zij hebben nog niet het inzicht veroverd dat er zelfs met verovering van de vakverenigingen door de revolutionairen geen redding mogelijk is voor het proletariaat, als het kapitaal niet omvergoorpen wordt.

De arbeidersklasse voert zijn strijd niet uit vrije wil, maar wordt ertoe gedwongen door de economische verhoudingen. Toch zullen de revolutionairen explosies als natuurlijke oorzaak van de doodstrijd van het kapitaal alleen dan een werkende kracht in de proletarische revolutie worden, wanneer zij een gemeenschappelijke politieke grondslag krijgen. Alleen een gemeenschappelijk, werkelijk bereikbaar doel kan de grondslag vormen voor ware klassesolidariteit.

Om het kapitaal te kunnen overwinnen moet de arbeidersklasse nieuwe wegen zoeken en nieuwe methoden benutten, waarmee een effectieve strijd gevoerd kan worden. De vakverenigingen en het parlementarisme zijn verouderd, onbruikbaar in de strijd, en ze te "revolutioneeren" betekent krachtsverspilling en wordt toch niets anders dan een verwisseling van personen.

De groep van Internationale Kommunisten stelt de arbeiders daarom voor zich aaneen te sluiten als klasse op de bedrijven en in de werkplaatsen.

Daarnaast moeten we antiparlementair werken door te agiteeren voor bedrijfsraden en comité's van actie, die onder de strijdroep algemeene staking en directe actie hun eischen trachten door te voeren en die samen met het overige proletariaat van de geheele wereld werken voor de sociale revolutie.

De G.I.K. werkt voor de zelfbewustzijntwikkeling der arbeidersklasse, in de wetenschap dat de vrijheidstrijd alleen vooruit gebracht wordt door helder inzicht en zelfstandig denken, en bestrijdt daarom ~~naak~~ beslist de kadaverdiscipline (Moskou-stellingen).

De G.I.K. ziet eveneens in dat het kommuniste slechts kan doorgevoerd worden, wanneer de geesten bezield zijn door de kommunistische idee die reeds in de kapitalistische samenleving tot uiting moet komen onder de arbeidskameraden, in familie en organisaties! Kommunist zijn houdt een innerlijke revolutie in, d.w.z. onze handelingen moeten kommunistisch zijn, onze cultuur en ethiek evenzoo.

De G.I.K. is voorstander van de proletarische dictatuur - zooals Rosa Luxemburg die beschreven heeft - door het invoeren van een proletarische democratie en door de economische en politieke macht in de handen van het geheele proletariaat te leggen. "De dictatuur moet het werk van de klasse zijn en niet dat van een leidende minderheid (R. Luxemburg)"

De G.I.K. wendt zich zeer beslist tegen de zogenaamde dictatuur, die in Sowjet-Rusland door een handvol politieke machthebbers wordt uitgeoefend.

De G.I.K. wendt zich absoluut tegen de onderdrukking van de organisaties der links-kommunisten in de U.S.S.R.

De G.I.K. werkt tegen godsdienst en militarisme en verplicht zich een scherpe strijd tegen deze te voeren. Elk kommunist moet bedankt heb-

ben voor iedere religieuze organisatie, welke dan ook.

Als middel ter bestrijding van het militarisme stelt de G.I.K. actieve dienstweigering voor. De meest effectieve wijze om oorlog te verhinderen is het kapitalisme omver te werpen, de bedrijven te bezetten, beschikbaar stellen van ammunitie te verhinderen enz.

Het is onze plicht steeds het oog op ons doel gericht te houden: de omvorming van het wereldproduct van een kapitalistische warendrift in een naar kommunistische beginselen opgebouwde verbruiksdrift.

(Dit is de letterlijke vertaling van het origineel, die nogal wonderlijk aandoet. Wij onthouden ons overigens voorloopig van commentaar op Beginselverklaring en Manifest).

Het doorvoeren hiervan vereischt een langere historische periode. Zoo luidt ons korte program. Laten wij ons dus vereenigen om ons werk. "De onvoorwaardelijke doorvoering van een onverbidde klassestrijd met het doel: de menschheid als kommunistische klassenlooze samenleving is de moreele plicht van het wereldproletariaat!"

Hoog boven alle nationale verschillen, hoog boven alle grenzen en alle vaderlanden licht het vlammenteeke van het internationale proletariaat in eeuwige stralenglans:

Proletariërs in alle landen, vereenigt U.

MANIFEST AAN SKANDINAVIË'S ARBEIDERSKLASSE.

Arbeiders! Kameraden! Het grootste schouwspel van de wereldgeschiedenis staat op de dagorde. De burgerlijke maatschappijordening valt ineen tengevolge van zijn eigen tegenstellingen. Het kapitaal kan zijn loonslaven niet meer voeden. "Bezuinigingen" worden overwogen. Fabrieken worden gesloten, tienduizenden arbeiders op de keien gezet, werklozen van hun steun beroofd, en hen die nog werken wordt een langere arbeidstijd of een verlaagd loon opgelegd. De arbeiders zijn in loonklassen gesplitst, sommige leven op grote voet ten koste van anderen, maar de meesten worden teruggestoten in het barbarisme; het werkeloosleger groeit en groeit, er bestaat een lompenproletariaat. Arbeiders! geduldig laat ge alles over u heen gaan! Waarom? Gij leeft steeds in de hoop op betere tijden! Gij ziet nog niet in, dat de tijd daar is om te handelen! Van tijd tot tijd doet ge uw recht gelden, als het geweldsregime van het kapitaal u te bont wordt. Dan gaat ge stemmen in uw vakverenigingen, gaat ge naar uw onderhandelaars, en in 99 van de 100 gevallen buigt ge u voor hen. Voor hen, d.w.z. uw leiders! Staakt ge eindelijk en wint ge, dan is de overwinning toch een nederlaag geworden! Waarom? Omdat ge voor heel kleine alledaagsche eischen (loonsverhogingen van enkele centen per uur, vakantie-eischen, 7-urendag) al te groote offers hebt moeten brengen. Neen, niet voor zulke kleine eischen moet ge strijden! Ge zult en moet strijden voor recht, voor afschaffing van het heele kapitalistische stelsel! Ge hebt een scherp en goed wapen, als ge zelf uw lot in handen wilt nemen en het niet overlaat aan vakverenigingsleiders!

Keer op keer hebben de vakverenigingen u in groepen verdeeld, in geschoolde en ongeschoolde arbeiders! Keer op keer hebben de vakverenigingen u verraden! Wilt ge ooit zegevieren dan moet ge de vakverenigingen kapot slaan en nieuwe organisaties opbouwen in de vorm van bedrijfsorganisaties!

Ge vergeet dat ge een klasse zijt, dat ge allen lijdt en onderdrukt bent op dezelfde wijze en dat ge daarom als klasse moet handelen. Niet om de loonslavernij iets te verzachten, neen, ge moet strijden om de macht! De vakverenigingen zijn verouderd, die waren goed vóór de oorlog, maar nu zijn ze een levensverzekeringmaatschappij voor u en een verzorgingsinstituut voor talloze bonzen geworden, die van uw lage loonen op groote voet leven!

Arbeiders! Kameraden! Overweeg eens het volgende: Neem aan dat ge in de bedrijven als klasse georganiseerd was. Iedere bedrijfsorganisatie bestaat uit een bedrijf. Op bedrijfsvergaderingen wordt de leiding gekozen, die bestaat uit onbetaalde funktionarissen, die altijd uw wil moeten volbrengen. Elk oogenblik kunt ge ze afzetten en er nieuwe voor in de plaats benoemen. Neem verder aan: Deze B.O. (bedrijfsorganisatie) van elke industrietak zijn door middel van vertrouwensmannen tot een geheel verenigd. Op dezelfde wijze zijn de industrietakorganisaties over het heele land georganiseerd. Ge zult zelf afgevaardigden voor het congres kiezen, waarheen ge in het produktieproces staande kameraden zendt, die dezelfde belangen hebben als gij; dat hebben de vakverenigingsleiders n.l. niet meer. Zou het noodig zijn leiders te kiezen, dan zouden die gekozen worden uit de bedrijven!

Denk nu eens na, kameraden! Het is mogelijk dat het kapitaal de aanval op uw levensvoorwaarden opent; direct worden de bedrijfsvergaderingen bijeengeroepen; gedelegeerden worden gekozen, bevelen gegeven en de volgende dag of direct na afloop van de arbeid zullen de funktionarissen en gedelegeerden van alle bedrijven vergaderen! De dag daarna zal de wil van de geheele arbeidersklasse bekend gemaakt worden! Dat zal voeren naar een algemeene staking, naar de directe actie! Fabrieken, transportwezen, gas, water, electriciteit enz. worden stil gelegd. Dit is het eenheidsfront van de arbeidersklasse, dat in een eenheidsorganisatie de doorslag geeft!

Op deze wijze zult ge al uw eischen kunnen doorvoeren, zoo zult ge de wereld en de fabrieken kunnen veroveren en u tot heerschers over ze maken!

Groep Internationale Kommunisten (Denemarken) - in vergadering bijeen te Kopenhagen - roept elke arbeider in Skandinavië op zich aan te sluiten bij onze rijen om de vakverenigingstyrannie, de macht der parlementaire partijen te breken en het eenheidsfront van de arbeidersklasse te scheppen! De G.I.K. wendt zich beslist tegen het parlementarisme (ook het "revolutionaire" parlementarisme); daar het de arbeidersbeweging schaadt door de macht in handen der leiders te leggen! De G.I.K. werkt voor de ontwikkeling van het zelfbewustzijn, het zelf denken en persoonlijk initiatief. De G.I.K. streeft naar een vrije kommunistische samenleving, waar alle producenten heerschen over de producten en waar zij in de over-

gangsperiode van kapitalisme naar kommunisme een proletarische dictatuur uitoefenen; maar wendt zich met de grootste bealtheid tegen de kliekdiktatuur in Rusland!

De weg naar de vrijheid is niet zoo'n ingewikkeld vraagstuk als er van gemaakt is, voor een deel ook door de vakverenigingen en de parlementaire partijen. Maar dat valt alles weg op het oogenblik, waarop de arbeidersklasse zich van zijn macht en sterkte bewust wordt! Er het onze toe bij te dragen dat dit zoo wordt, is onze heilige taak, onze historische zending; en onverwijd, nooit wankelend hebben wij internationale kommunisten het op ons genomen de menscheid de weg naar het kommunisme te banen! Wij herinneren ons het woord van onze meester Karl Marx: "De Kommunisten verklaren openlijk dat hun doel slechts bereikt kan worden door een geweldadige omverwerping van de tegenwoordige samenleving. Mogen de heerschende klassen dan sidderen voor een kommunistische revolutie. De proletariërs hebben daarbij slechts hun ketenen te verliezen. Ze hebben een wereld te winnen."

Groep Internationale Kommunisten (Denemarken)

GASTONIA. (Slot)

Eenige dagen na de aanval op het tentenkamp ontvoert men drie stakingsleiders, bindt ze naakt aan een toom, ranselt ze en laat ze halfdood liggen. In die tijd schiet men ook Ella Wiggins, moeder van kinderen, bij een overval op een stakingspost dood. De moordenaars gaan vrij uit. Veertien dagen daarna het bloedbad bij Marion. Vijf doden, drie stervenden en twintig gewonden.

De staking in Marion was eigenlijk al geëindigd, de beloften van de ondernemers evenwel niet nagekomen en een deel van de arbeiders verliet opnieuw de fabrieken, maar de anderen blijven. Een geladen stemming. Politietroepen waren tot bescherming van de stakingsbrekers voor de bedrijven samengetrokken. Toch probeerden de stakers de onderkruipers te hinderen. Sheriff Adkinns kreeg opdracht aan de zaak een eind te maken. Met 20 zwaar bewapenden probeerde hij de stakers te verjagen. Hij is een flinke kerel, die Sheriff Adkinns, in de strijd tegen ongewapende arbeiders. Als Georg Jonass, de zeventigjarige, hem aanspreekt, krijgt hij een slag op het hoofd en de handboeien aan. Dan het kommando. Traangasbommen worden afgeschoten. De menigte slaat in paniek op de vlucht. Dat geeft de burger moed. En omdat de oude, geboeide man toch in de weg staat krijgt hij als vanzelf zijn deel. Men richt rustig en goed. Met de geheele bourgeoisie achter zich, hebben deze mensenjagers een vaste hand. Erkenning en belooning wacht hen. 75 schoten worden gelost en als er niemand meer is, die nog staat, als er alleen maar doden en

gewonden, allen met schoten in de rug, liggen, slaat men deze zo lang met zware knuppels tot zelfs de grootste heldenmoed een vervelende zaak wordt. Dan wordt het slagveld geruimd. Als weleer bij pestepidemieën gooit men de lichamen op auto's, zoodat de afhingende ledematen tegen de straatsteenen slaan. De oude man is van een koppige taaiheid, eerst op de operatietafel, nog met de handboeien aan, sterft hij.

Lijken van arbeiders! Amerika stelt er geen belang in. "How is the ball game". Hoe staat de base-ball-match. Dat is de vraag van 90 procent van de Amerikaansche arbeiders met niet veel minder dan het bestaansminimum en de anderen kan men niet hooren. Het baseball-seizoen is begonnen. In alle fabrieken zijn (met welwillende toestemming van de directie) biljetten op de muur geplakt, met de laatste radio-berichten omtrent de resultaten van de Philadelphia Athletics en de verliezen der Chicagoer clubs. Het gaat hier om het wereldkampioenschap en niet om - 5 centen als daar beneden in Gastonia. Het proletariaat in Amerika heeft de Gastonia-liken genegeerd, zoodat het Sacco en Vanzetti-zoodat het vijftig jaar misdad tegen zijn klasse genegeerd heeft. Het is onverschillig en dat is nog zijn beste kant, want de tevreden zijn gevaarlijk als schorpioenen.

De Amerikaansche bourgeoisie betaalt de beste loonen der wereld aan een groep arbeiders en dit op kosten van anderen groepen, zoodat die in Gastonia. Zij praat met de beste levensstandaard en toont een keur-groep, die kunstmatig tot een nieuwe klasse tusschen het proletariaat en de kleinburgers gevormd wordt. Het vijftig-dollar-weekloon is voorwaarde en resultaat tegelijk van het 12-dollar-weekloon. Deze beide getallen vertegenwoordigen twee klassen. De idioot met 50 dollar heeft niets gemeen met de de 12-dollar-man. Hij beschouwd hem als een neger, die men lynchen kan als men eens een keer liederlijke lol wil hebben. De idioot houdt de toevalligerwijze onderliggende voor een zot, die zich zijn ellende zelf te wijten heeft. De bourgeoisie schuift steeds den 50 dollar man naar voren en ze kan in Amerika beter een groote bek op zetten als ergens anders, tot de wereld gelooft, dat deze 50-dollar knecht het Amerikaansche proletariaat is. En een misselijke schrijver-klik à la Aldous Huxley in Amerika en zijn Duitse papagaai van het slag als Emil Ludwig maken een wereld-meening uit deze Amerikaansche bluf. Emil Ludwig, poëtisch als altijd wat Amerika symbolisch in een beeld zoodat hem dat het strand van de Pacific bood. Een auto langzaam aanrijdend (natuurlijk een elegant model), een jong paar in badcostuum (natuurlijk de gouden jeugd) op de treeplank liggende het meisje, de afhingende (natuurlijk goed verzorgde) hand, spelend met het witte zand. En daarbij de zon- Amerika! Vrijheid! Gouden land!

Hier in Chicago rijdt een grappige snuiter met een oude blikken doos van Ford (niet voor zijn plezier, maar voor zijn brood) door de stad. Het ding is waanzinnig smerig, verroest en wrak en ziet er uit als een vogelverschrikker. Met witte verf, in groote letters, staat er op geschreven "Hoover prosperity", Hoover welvaart. Dat is de andere kant. Dit is geen economisch overzicht en tegenover de leugen van de wel-

vaart van de Amerikaansche welvaart stellen wij slechts dit citaat van Davis, de vroegere secretaris van Arbeid, uit de Western Mail. Hij stelt vast dat 86% van de bevolking van Amerika om en bij de "breadline leven, op zijn Hollandsch gezegd van de hand in de tand. The Federal Trade Commission kwam in 1926 tot de conclusie dat 59% van de rijkdom in het bezit is van 1% van de bevolking. 90% komt op rekening van 13% en 87% van de nationale rijkdom behoort aan slechts 10% van de bevolking. Dat stelt gerust. De Amerikaansche arbeiders-aristocratie zal verdwijnen, zoodat men nu bezig is de boeren en kleinburgers langzaam te laten verdwijnen. De mogelijkheden tot winst worden in Amerika, als in ieder ander land, kleiner, en daarmee, volgens de logica van de kapitalistische maatschappij, het streven naar winst groter. Tot nu toe was de strijd van de Amerikaansche arbeiders slechts voorposten gevecht. Maar een beslissende strijd kan niet uitblijven. Het proletariaat van Amerika zal bemerken, dat het politiek moet leeren denken. Het zal de zwetsers, die vakkbewegingslui of Moskau-epigonen, die hun in het hoofd willen praten, dat de politiek er buiten moet worden gelaten, de laan uittrappen. Eens zal de bourgeoisie niet meer in staat zijn groepen van arbeiders belangrijke privilegien te geven, het proletariaat zal ophouden, zich door verdeeldheid in eigen rijen verder te compromiteeren.

In Charlotte vindt men een van de mooiste lanen der wereld. Hier woont de textiel bourgeoisie. Zij woont. In hun paleizen zijn zij omringd door een comfort, die koningen en keizers vroeger niet gekend hebben. Zij leven als goden en willen als deze heerschen en almachtig zijn. Zij hebben hun Utopia en zij laten het zich niet ontnemen - al zouden zij alle arbeiders moeten afslachten, die zij niet direct voor hun winsten noodig hebben. Zij hebben hun tuchthuizen, hun rechters en hun "gerechtigheid." En al die jongleurs en politieke fratsenmakers, die thans weer de wereld rondblerren om gerechtigheid; met hun zwakke geest moet men meelev hebben, maar voor hun brutaliteit moet men hen op de bek slaan. Voor de bourgeoisie bestaat geen gerechtigheid en geen schuld-vraag. Hoe kan zoo iets voor ons bestaan.

Tom Mooney is onschuldig en zit al 13 jaar in het tuchthuis. En Sacco en Vanzetti dan? Waarom slaat de bourgeoisie maar steeds weer arbeiders neer? Schuldig voor de bourgeoisie is hij, die mensch wil zijn zonder bourgeois te zijn. De "menschelijkheid" van de bourgeoisie komt zoo prachtig tot uiting in de zinnen van de president van de "Marion Manufacturing Company"; Baldwin, die een dag na de slachting zich tegen over journalisten uitliet! Hij zei lachend: "In de wereldoorlog hadden we drie ton lood noodig om een man te doden. Hier gebruiken wij minder dan vijf pond en doden er vijf en verwonden er twintig. Verdomd goed".

DE MENSCHELIJKHEID VAN HET PROLETARIAAT GROEIT MET DE BRUTALITEIT, WAAR-MEE HIJ DEZE BEESTEN UITROELEN ZAL.

(Paul Mattick, U.S.A.)

GORTER - BROCHURES.

We vestigen hiermee nog eens de aandacht op de GORTER-BROCHURES, die bij ons verkrijgbaar zijn. Toezending alleen na ontvangst van het bedrag (in postzegels is ook goed). Bestellen bij de administratie of bij P. Coerman, Joz. Israëlslaan 16 te Bussum. Vanaf 15 Mei '30 gelden de volgende prijzen:

Staat en Revolutie (door Lenin; vert. Gorter).....	30 cent
Het Imperialisme, de Wereldoorlog en de Soc. Dem.....	30
De Wereldrevolutie.....	30
Het Historisch Materialisme.....	30
Klassenmoraal.....	10
Open Brief aan Lenin.....	15
De Grondslagen van het Communisme.....	15
Het Communistisch Manifest (vert. Gorter).....	15
De Organisatie van den Klassenstrijd.....	10
De Algemeene Arbeiders Bond (rev. Bedrijfsorg.).....	10

Verder is bij ons verkrijgbaar:

De Sowjetregering en de 3e Internationale op Sleptouw der internationale bourgeoisie.....	10
Ontwikkelingslijnen in het Boerenbedrijf.....	20
Grundprinzipien kommunistischer Produktion und Vertellung.....	ingen. 100 geb. 160

VERANTWOORDING GRONDBEGINSELENFONDS (ingekomen tot 15 Mei '30)

Vorige opgave F 18. Voortzetting: E.R.M. te A.F 2, A.P. te A F 20, S.B. te Z. F 2,50., ~~.....~~ E.E. te R. F 2. Totaal F 44,50.

Blijft dus een is kort van ~~.....~~ 155,50.

Waaruit ieder lezer kan zien, dat de bijdragen te langzaam vloeien!

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
DAM GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontrant het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Mei 1930 No. 2
Derde jaargang No. 9

PROTEST TEGEN DE ARRESTATIE VAN GANDHI
DOOR HET I.A.M.B.

Het Internationale Anti-Mil. Bureau zond onderstaand schrijven naar Mac Donald, naar de minister van Indië, naar de onder-koning van Engelsch-Indië en naar het hoofdbestuur van de Labour Party. Wij hebben in het stuk eenige zinnen onderstreept, omdat we daarop eenige kantteekeningen zullen maken. Het document luidt als volgt:

Den Haag, 8 Mei, '30.

Het Internationaal Anti-Militaristisch Bureau tegen Oorlog en Reactie protesteert ten scherpste tegen de arrestatie van Gandhi.

Dat deze arrestatie geschiedde krachtens verordening No. 25 van het jaar 1927, welke opsluiting zonder berechting mogelijk maakt, bewijst duidelijk het onrechtvaardige van deze arrestatie, waarbij de engelsche autoriteiten van hun vrees blijk geven voor een openlijk proces.

Dat de handhaving van het engelsche regime in Indië de arrestatie noodzakelijk maakt van een man als Gandhi, in wien niet slechts zijn eigen landgenooten een hunner beste vertegenwoordigers zien, maar die tevens internationaal door mede en tegenstanders als een der grootste en edelste figuren van het mensdom wordt beschouwd, is de scherpe veroordeeling van dat regime zelve, dat schuldig staat aan een eeuwenlange onderdrukking van Indië en verantwoordelijk is voor de politieke onderdrukking, de mateloze uitbuiting en ontzettende hongersnooden van het indische volk. (De indische bourgeoisie had er geen last van. P.I.C.)

Dat een "arbeiders"-regering in dezen gigantischen strijd voor koloniale bevrijding van een volk van meer dan 300 miljoen menschen optreedt als zaakwaarnemer en executeur van het westersche imperialisme, bewijst opnieuw het fiasco van het regeerings-socialisme der Tweede Internationale. Een keer te meer wordt thans door de Labour Party bewezen, dat op critieke oogenblikken de sociaal democratie steeds aan de zijde staat van kapitalisme en imperialisme tegenover het volk; in 1914 bij het uitbreken van den wereldoorlog; in 1918 en volgende jaren bij het bloedige onderdrukken van revolutionair volksverzet, (het S.A.M.B. bedoelt hier waarschijnlijk het proletariaat-P.I.C.) thans in 1930, ook bij het gewelddadig onderdrukken van den kolonialen bevrijdingsstrijd.

Het I.A.M.B. vestigt er de aandacht van de arbeidende klassen aller landen op, dat ook een "socialistische" regering alle pacifistische frases ten spijt - tegenover de door het indische volk toegepaste strijd-